

Generál George Kantor, Jr

George Kantor, Sr.

General George Kantor, Jr.

Keď som bol v roku 1961 počas berlínskej krízy zmobilizovaný z aktívnej rezervy do aktívnej vojenskej služby, nastúpil som na vojenčinu do Fort Brag, v North Carolina. Akonáhle som dostal vojenský byt v kasárňach, prišla za mnou aj moja manželka a dvaja synovia Robert a George, Jr.

Vojenský život v kasárňach bol veselý a príjemný. Mladému Jurkovi sa natoľko zapáčil, že keď skončil môj služobný termín a George skončil základnú školu, opýtal som sa ho do ktorej univerzity chce ísť študovať, odpovedal, že sa rozhodol pre dobrovoľné štyri roky vojenčiny. Po šesťmesačnom výcviku v Kalifornii bol prijatý do dôstojníckej akadémie vo Fort Bening, v štáte Georgia. Po šiestich mesiacoch skončil vojenskú akadémiu ako podporučík. Syn Robert a ja sme s hrdosťou prišli na jeho promóciu. A tak v septembri 1967 sme mu boli zagratulovať k povýšeniu na dôstojníka americkej armády.

Po jednom roku jeho aktívnej služby, ako dôstojník v USA, v septembri 1968 bol poslaný na front do Vietnamu. Tam počas jedného roku bol veliteľom pechotnej roty. Po jeho návrate z Vietnamu bol umiestnený vo vojenských kasárňach v Rochestri, v štáte New York, kde slúžil už v hodnosti kapitána. Tu už bol veliteľ pechotnej kompánie 106. regimentu.

Po jeho povýšení na majora zastával funkciu veliteľa 106. Maintenance Bataliónu. A znovu prišlo potešujúce prekvapenie, keď nás major George Kantor, Jr. v máji 1977 pozval do New Yorku na jeho ďalšie povýšenie, tentoraz na plukovníka. Slávnosti povýšenia sa konali v kasárňach v meste Walhalla. Jeho predstavený generál mu pripol orlíka na jedno plece a jeho manželka Gina a ja na druhé plece. Bol to ohromný zážitok vidieť takúto odmenu pre syna, ktorý počas svojho voľného času, po večeroch, si nadobudol potrebné kredity na úspešné ukončenie štúdia na univerzite.

Avšak, aby mohol byť povýšený na generála, neváhal sa pustiť do ďalšieho študovania na War College. Behom troch rokov zastával rôzne pozície veliteľa rezervných posádok a staral sa o ich výcvik. Jeho posledná pozícia bola veliteľ Armory (zbrojnica) na 67. ulici a Lexington Avenue v New Yorku. Práve tu sa zišla znova celá naša rodina.

George, manželka Gina, syn Robert a jeho manželka Kathy a ja kde sme sa zúčastnili na jeho poslednom povýšení na Brigádneho generála pred jeho odchodom do rezervy. Tu sa tiež zišli všetci jeho velitelia a dôstojníci, aby úradne preverili jeho posledné povýšenie v jeho aktívnej vojenskej službe. Bol som nesmierne hrdý na svojho syna keď som sťahoval jeho orlíka a pripol striebornú hviezdičku na jeho plec. Za jeho úradným stolom bol vyvesený jeho veľký obraz, vid' foto, popri ďalších obrazoch veliteľov. Áno, som veľmi hrdý na svojho syna Georga, že dosiahol hodnosť generála!

Ja sa ešte pamätám na ďalšieho generála slovenského pôvodu a to bol generál Slezák, ktorý bol poradcom prezidenta Forda v Bielom dome. Ak poznáte ďalších generálov slovenského pôvodu, dajte to prosím vedieť slovenskej verejnosti.

Po slávnostnej ceremónii nasledovala recepcia na ktorej sme sa dobre zabavili a po ktorej sa naša milá rodinka rozišla do vlastných domov. Robertová rodina a ja do našej milej, teplej Floridy